

Sylabus przedmiotu

Kod przedmiotu:	A-1J4-I-2
Przedmiot:	Harmonia
Kierunek:	Jazz i muzyka estradowa, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2015
Tytuł lub szczegółowa nazwa przedmiotu:	Harmonia
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Bernatowicz Wojciech, mgr
Forma zajęć:	konwersatorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	3,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	10,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 30,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 6,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 6,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 5,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu 10,0 Korekta prac pisemnych studentów, przygotowanie zadań do analizy i realizacji harmonizacji
Poziom trudności:	średnio zaawansowany
Wstępne wymagania:	Student powinien znać biegle podstawowe zasady łączenia akordów triady i dysonansowych form dominanty w harmonice funkcyjnej.
Metody dydaktyczne:	• ćwiczenia przedmiotowe • konsultacje • korekta prac • objaśnienie lub wyjaśnienie • pokaz
Zakres tematów:	1. Akordy poboczne. 2. Wychylenia modulacyjne. 3. Zasady realizacji modulacji. 4. Dźwięki obce pierwszego i drugiego rodzaju. 5. Alteracje. 6. Figuracja - zasady realizacji zadań z zastosowaniem różnego typu dźwięków obcych i alterowanych 7. Tworzenie akompaniamentu.
Forma oceniania:	• egzamin pisemny • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • zaliczenie praktyczne
Warunki zaliczenia:	Systematyczna obecność i aktywność na zajęciach. Realizacja zadań pisemnych i praktycznych zalecanych przez wykładowcę. Pozytywna ocena kolokwium końcowego z zakresu zadań przewidzianego programem semestru.
Literatura:	1. Sikorski K., <i>Harmonia</i> , T.1.,2., Kraków 1980. 2. Targosz J., <i>Podstawy harmonii funkcyjnej</i> , Kraków 1993. 3. Wesołowski F., <i>Materiały do ćwiczeń harmonicznych</i> , Kraków 1996. 4. Wesołowski F., <i>Nauka harmonii</i> , Łódź 2008.
Dodatkowe informacje:	Wymagana jest obowiązkowa obecność na wszystkich zajęciach. Ścisłe powiązane zadań pisemnych i praktycznych.

Modułowe efekty kształcenia:	01W Zna podstawowe zasady budowania i łączenia akordów stosowanych w harmonice funkcyjnej. 02W Zna zasady realizacji harmonizacji i opracowań z zastosowaniem różnych środków harmoniki funkcyjnej i faktur muzycznych, potrafi je zastosować w praktyce. 03U Potrafi rozpoznać, zdefiniować oraz zastosować w praktyce wykonawczej i harmonizacji podstawowe środki harmoniki funkcyjnej 04U Umie tworzyć kadencje, progresje, akompaniamenty i proste improwizacje z wykorzystaniem środków harmoniki funkcyjnej 05U Systematycznie i efektywnie ćwiczyć realizację praktyczną harmonizacji: melodii, utworów, akompaniamentów i opracowań muzycznych 06U Umie rozpoznawać słuchowo wskazane akordy, łączenia, wzory progresji, kadencji i charakterystyczne zwroty harmoniczne, a następnie swobodnie je wykorzystywać w praktyce wykonawczej. 07U Potrafi analizować, prawidłowo odczytywać oraz interpretować przebieg harmoniczny w oryginalnym tekście nutowym. 08U Wykorzystuje poznaną wiedzę teoretyczną z zakresu harmoniki klasycznej w praktycznej realizacji opracowań, akompaniamentów oraz improwizacji w oparciu o tematy zadane lub własne. 09K Potrafi samodzielnie poszukiwać tematów i pomysłów muzycznych potrzebnych do realizacji zadań artystycznych. 10K Wykorzystuje wyobraźnię oraz umiejętności samodzielnego twórczego myślenia do realizacji własnych, oryginalnych opracowań muzycznych
Metody weryfikacji efektów kształcenia:	1. Sprawdzanie prac domowych 2. Kolokwium semestralne 3. Sprawdzanie aktywności studentów w trakcie wykonywanych zadań praktycznych w trakcie zajęć